

М. П. който и придобы вышегласіето; но Пулосскый, Зарепа и други пѣкои, зехъ странѣ на Князя К. . . Нищо ся не рѣши въ шумѣтъ на туй първо събрание.

Когато си излѣзохмы, М. П. приближи при мене и мя покани да идъ слѣдъ него въ царскытъ палаты, които тайвы апостоли бѣхъ му приготвили въ столицѣтъ. Тамо двама само затворены за много врѣподновихмы обѣщаніята си за нераскъсванъ връскъ на дружбѣтъ ни. Тогазъ му открыхъ и тѣснытъ сношенія що имахъ съ Пулосскаго и любовь-тъ къмъ дъщеріѣ му. На тѣзи моѣ довѣренности отговори и той съ другъ еднъ по-важнѣ, като ми събщи каквы обстоятелства бѣхъ устроили бѣдѣщѣтъ му славъ, и какво имаше той скрываетъ на умѣтъ си. Най-послѣ разидохмы ся, като мя убѣди, че не ся старае толкозь за да ся прослави, колкото за да докара Полшѣ въ първѣтъ ѣ степень на славъ.

Това като размысляхъ азъ, завтекохъ ся къмъ бѣдущійтъ си тещъ, съ распаленъ ревность да го прѣклонѣхъ къмъ пріятеля си. Пулосскый ся расхождаше съ едры крачки въ стайѣтъ при дъщеріѣ си, която ся виждаше както и той смутена. Я го вижъ, рече той, щомъ мя видѣ че влѣзвамъ, ето онзи человекъ, когото азъ почитахъ и ты любяше! Той и двама ни жертвува за заслѣпенното си пріятелство. Поискахъ да отговорѣхъ, но той продължаваше: Ты отъ дѣтинство още си пріятель съ М. П. когото еднѣ силна партія туря на прѣстолѣтъ, ты си знаял